

Na temelju Čl. 67, 70 i 118. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“, broj: 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/12, 64/20, 151/22, 155/23 i 156/23) i Čl. 110. Statuta II. gimnazije Osijek, a uz prethodno mišljenje Vijeća roditelja, Vijeća učenika i Nastavničkog vijeća, na sjednici održanoj _____
Školski odbor II. gimnazije Osijek donosi:

PROTOKOL O POSTUPANJU ŠKOLE U KRIZNIM SITUACIJAMA

Sadržaj:

- I. UVOD.....
- II. DEFINICIJA NASILJA.....
- III. POSTUPANJE ŠKOLE BEZ OBZIRA NA VRSTU NASILJA.....
- IV. POSTUPANJE ŠKOLE U SPECIFIČNIM OBLICIMA NASILJA.....
- V. POMOĆ UČENICIMA S TEŠKOĆAMA U PODRUČJU MENTALNOG ZDRAVLJA.....
- VI. EVIDENCIJA O SLUČAJEVIMA NASILJA U ŠKOLI.....
- VII. ZAVRŠNE ODREDBE.....

I. UVOD

Članak 1.

Ovaj se dokument odnosi na postupanja u konkretnim situacijama bilo kakve ugroze djece i mladih, ali i nastavnika i ostalih zaposlenika II. gimnazije Osijek s namjerom da se zaštiti njihovo zdravlje i sigurnost. Jednako tako ima i preventivski učinak na moguće krizne situacije i pojavnosti sve u cilju sprečavanja kriznih situacija bilo koje vrste. S tim u vezi ističemo relevantne zakonske dokumente koji reguliraju ovo područje rada ustanove. Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“, broj: 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/12, 64/20, 151/22, 155/23 i 156/23), u čl. 67. propisano je koje su dužnosti školske ustanove u pogledu sigurnosti i zaštite zdravlja u školskim ustanovama. Nadalje, člankom 70. istaknuta je obveza zaštite prava učenika i način postupanja u slučajevima njihove ugroze, dok u ovom dokumentu slijedimo postupanja propisana i drugim aktima u slučajevima različitih vrsta kriznih situacija.

To su: Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj: 70/17, 126/19, 84/21, 114/22 i 36/24.), Kazneni zakon („Narodne novine, broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24.); Protokol o postupanju u slučajevima nasilja među djecom i mladima, Ministarstvo rada mirovinskoga sustava, obitelj i socijalne politike, 2024. godine. , Protokol o postupanju u slučajevima nasilja u obitelji iz 2019., Protokol o postupanju u slučajevima seksualnog nasilja iz 2023., Protokol o pokretanju psiholoških kriznih intervencija u sustavu odgoja i obrazovanja, Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih, iz 2015., Protokol o postupanju u slučajevima zlostavljanja i zanemarivanja djece iz 2014. te Pravilnik o postupanju odgojno-obrazovnih radnika u poduzimanju mjera zaštite prava učenika te prijave kršenja tih prava nadležnim tijelima iz 2013.

Temeljna svrha protokola jest pravovremeno i učinkovito djelovanje ustanove na zaštiti svih prava učenika, osobito onih koji se izravno narušavaju bilo kojim oblicima nasilnog ponašanja i bilo kojim vrstama kriznih situacija. U tome smislu važno je djelovanje svih odgojno-obrazovnih radnika, ali i drugih radnika koji su zaposleni u školskoj ustanovi na što upućuje i odredba Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi.

Člankom 70. st. 1. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, propisano je sljedeće: „Učitelji, nastavnici, stručni suradnici i ostali radnici u školskim ustanovama dužni su poduzimati mjere zaštite prava učenika te o svakom kršenju tih prava, posebice u oblicima tjelesnog i duševnog nasilja, spolne zloporabe, zanemarivanja ili nehajnog postupanja, zlostavljanja ili izrabljivanja učenika odmah izvijestiti ravnatelja školske ustanove koji je to dužan javiti tijelu socijalne skrbi ili drugom nadležnom tijelu.“ U ovom će se protokolu jasno navesti postupanja u slučaju: nasilja među učenicima, vršnjačkog sukoba među učenicima, sumnje ili saznanja na nasilje u obitelji, u slučajevima nasilja odraslih osoba nad djecom u školi (nastavnici, ostali zaposlenici, roditelji, nepoznate osobe), nasilja odrasle osobe nad odraslom osobom te postupanje škole u slučajevima nasilja učenika nad odraslom osobom.

II. DEFINICIJA NASILJA

Članak 2.

VRŠNJAČKO NASILJE

„Nasiljem među djecom i mladima smatra se svako namjerno fizičko ili psihičko nasilno ponašanje usmjereno prema djeci i mladima od strane njihovih vršnjaka učinjeno s ciljem povrjeđivanja, a koje se, neovisno o mjestu izvršenja, može razlikovati po obliku, težini, intenzitetu i vremenskom trajanju i koje uključuje ponavljanje istog obrasca i održava neravnotežan odnos snaga (jači protiv slabijih ili grupa protiv pojedinca)

Nasiljem među djecom i mladima smatra se osobito:

- namjerno uzrokovani fizički napad u bilo kojem obliku, primjerice udaranje, guranje, gađanje, šamaranje, čupanje, zaključavanje, napad različitim predmetima, pljuvanje i slično bez obzira da li je kod napadnutog djeteta nastupila tjelesna povreda,

- psihičko i emocionalno nasilje prouzročeno opetovanim ili trajnim negativnim postupcima od strane jednog djeteta ili više djece. Negativni postupci su: ogovaranje, nazivanje pogrđnim imenima, ismijavanje, zastrašivanje, izrugivanje, namjerno zanemarivanje i isključivanje iz skupine kojoj pripada ili isključivanje i zabranjivanje sudjelovanja u različitim aktivnostima s ciljem nanošenja patnje ili boli, širenje glasina s ciljem izolacije djeteta od ostalih učenika, oduzimanje stvari ili novaca, uništavanje ili oštećivanje djetetovih stvari, ponižavanje, naređivanje ili zahtijevanje poslušnosti ili na drugi način dovođenje djeteta u podređeni položaj, kao i sva druga ponašanja počinjena od djeteta i mlade osobe (unutar kojih i spolno uznemiravanje i zlostavljanje) kojima se drugom djetetu namjerno nanosi fizička i duševna bol ili sramota.

- oponašanje djece s teškoćama u razvoju po određenim karakteristikama, primjerice: oponašanje hoda, govora, tjelesnih karakteristika uzrokovanih invaliditetom i drugi ponižavajući gestikulirajući pokreti koji upućuju na intelektualno, mentalno ili osjetilno oštećenje.

Nasilje među djecom i mladima smatra se i elektroničko nasilje (*cyberbullying*) kao oblik komunikacijske aktivnosti sa svim elementima verbalnog, socijalnog ili psihološkog nasilja kroz uporabu interneta, e-mailova, web stranica, blogova, videa ili mobilnih telefona i koja služi kako bi se neko dijete ponizilo, zadirkivalo, prijetilo mu se ili ga se teroriziralo na neki drugi način. Cilj elektroničkog nasilja uvijek je povrijediti, uznemiriti ili na bilo koji drugi način naštetiti djetetu, bilo u obliku tekstualnih ili video poruka, fotografija, poziva ili neugodnih komentara. Može ga činiti jedna osoba ili grupa djece.

Elektroničko nasilje obuhvaća:

- slanje anonimnih poruka neprimjerenog sadržaja i korištenje govora mržnje
- poticanje grupnog govora mržnje i verbalnog nasilja na društvenim mrežama
- širenje nasilnih i uvredljivih komentara o drugoj djeci i mladima
- vrijeđanje i davanje pogrđnih imena
- kreiranje internetskih stranica (blogova) koje sadrže priče, crteže, slike i šale na račun druge djece i mladih
- slanje tuđih fotografija te traženje ostalih da ih procjenjuju po određenim karakteristikama
- fotografiranje i snimanje djece s određenim karakteristikama (primjerice invaliditetom) s ciljem njihova izrugivanja
- otkrivanje osobnih informacija o drugima i stavljanje na društvene mreže bez dozvole
- „provaljivanje“ u tuđe e-mail adrese
- slanje zlobnih i neugodnih sadržaja drugima
- prijetnje smrću i druge prijetnje
- izlaganje neprimjerenim sadržajima
- spolno uznemiravanje i spolno mamljenje
- i sve druge oblike elektroničke komunikacija s elementima nasilja među djecom i mladima.“

Protokol o postupanju u slučajevima nasilja među djecom i mladima iz 2024.

Članak 3.

OBITELJSKO NASILJE

„Nasilje u obitelji je:

1. primjena fizičke sile uslijed koje nije nastupila tjelesna ozljeda
2. tjelesno kažnjavanje ili drugi načini ponižavajućeg postupanja prema djeci
3. psihičko nasilje koje je kod žrtve prouzročilo povredu dostojanstva ili uznemirenost
4. ekonomsko nasilje kao zabrana ili onemogućavanje korištenja zajedničke ili osobne imovine, raspolaganja osobnim prihodima ili imovine stečene osobnim radom ili nasljeđivanjem, onemogućavanje zapošljavanja, uskraćivanje sredstava za održavanje zajedničkog kućanstva i za skrb o djeci
5. zanemarivanje potreba osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi koje dovodi do njezine uznemirenosti ili vrijeđa njezino dostojanstvo i time joj nanosi tjelesne ili duševne patnje.“

Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj: 70/17, 126/19, 84/21, 114/22 i 36/24.)

Članak 4.

SEKSUALNO NASILJE

„Seksualnim nasiljem smatra se čin moći i kontrole, iskazan na seksualan način, koji je neželjen, za koji nije dan pristanak ili nije dan slobodno i svjesno. Čin može biti vizualan, verbalan i/ili fizički, koji je osoba doživjela (tijekom ili kasnije) kao prijetnju, poniženje, povredu i/ili napad. Može, a ne mora, uključivati prijetnju, prisilu i/ili prisilu.“

Svjetska zdravstvena organizacija (Svjetska zdravstvena organizacija, 2003) seksualno zlostavljanje djece definira kao uključivanje djeteta u seksualnu aktivnost koju ono u potpunosti ne razumije, za koju ne može dati pristanak ili za koju dijete nije razvojno pripremljeno, te koja predstavlja kršenje zakona ili društvenih tabua. Seksualno zlostavljanje djeteta može počiniti odrasla osoba ili drugo dijete (djeca), koje zbog svoje dobi ili stupnja razvoja ima odgovornost za dijete, povjerenje djeteta ili moć nad djetetom.

Seksualno nasilje uočljivo je u širokom kontinuumu ponašanja, od kojih neka uključuju fizički kontakt (npr. neželjeno dodirivanje tijela, dodirivanje intimnih dijelova tijela, prisilna penetracija), a neka se ostvaruju bez fizičkog kontakta (npr. izlaganje djece pornografskim materijalima, seksualni komentari, opaske i ponude, seksualno nasilje posredstvom suvremenih tehnologija).“ Protokol o postupanju u slučaju seksualnog nasilja iz 2023. godine.

Članak 5.

VRŠNJAČKI SUKOB

Nasilništvo podrazumijeva 6 činitelja: namjera da se nanese ozljeda ili šteta; intenzitet i trajanje; moć nasilnika; ranjivost žrtve; manjak podrške; posljedice.

Člankom 11. st. 2. Pravilnika o načinu postupanja odgojno – obrazovnih radnika školskih ustanova u poduzimanju mjera zaštite prava učenika te prijave svakog kršenja tih prava nadležnim tijelima („Narodne novine“, broj: 132/13), od 2013. godine, propisano je: „ Vršnjačkim sukobom smatra se sukob u kojem ne postoje elementi navedeni za nasilništvo; djeca ne inzistiraju da mora biti po njihovu; mogu dati razloge zašto su u sukobu; ispričati se ili prihvatiti rješenje da nitko nije pobijedio; slobodno pregovarati da bi zadovoljili svoje potrebe; mogu promijeniti temu i otići iz situacije“.

Sukladno navedenom u ovom članku razlikovat će se postupanja škole u slučajevima nasilja i vršnjačkog sukoba. Važno je naglasiti da će radnici školske ustanove primijeniti postupanja sukladno procjeni o prirodi oblika ponašanja prema aktualnim protokolima i drugim zakonskim aktima.

Članak 6.

KRIZNA SITUACIJA

Budući da ovaj Protokol utvrđuje korake u postupanju kod različitih kriznih situacija koje najčešće uključuju neko nasilno ponašanje, za daljnje razumijevanje potrebno je utvrditi i koje karakteristike ima neka krizna situacija te koje korake predviđa unutar same ustanove, a onda i podršku, ali i obvezu informiranja drugih institucija. Krizna situacija može uključivati samo pojedinca, ili neko djelovanje na štetu pojedinca od drugih, pa i od istog tog pojedinca prema samom sebi, ali i više pojedinaca, čak i cijelih skupina u okolnostima koje mogu biti vrlo zahtjevne s neizvjesnim ishodima. Stoga ih treba shvaćati vrlo ozbiljno, a pristup takvim situacijama trebao bi biti odmjeren, stručan i pravovremen.

„Krizni događaj je iznenađan i/ili rijedak događaj koji djeluje izrazito uznemirujuće ili stresno na većinu ljudi. Uključuje mogući ili stvarni gubitak osoba, stvari ili vrijednosti važnih za pojedinca, odnosno skupinu. Ljudi imaju osjećaj da ga ne mogu sami savladati (ili izaći iz krize) koristeći uobičajene mehanizme suočavanja. Može imati učinak na pojedinca, skupine ili čitave organizacije i zajednice.

Kriza je psihičko stanje uzrokovano nekim kriznim događajem i manifestira se kroz reakcije koje se mogu javiti neposredno, tijekom samog događaja, ali i kao odgođene reakcije na taj događaj. Kriza se odnosi na vrijeme koje uključuje sam krizni događaj i razdoblje reakcija nakon njega. U kriznoj situaciji javlja se osjećaj gubitka kontrole, preplavljenost osjećajima i misaona smušenost. Unutarnja ravnoteža je narušena i osjećaj ranjivosti izrazito je snažan.

U tu svrhu prikupite osnovne podatke o tome:

- a) Što se dogodilo?
- b) Kada se dogodilo?
- c) Gdje se dogodilo?
- d) Broj ljudi uključenih u događaj?
- e) Tko je bio izravno i neizravno uključen u događaj?
- f) U kakvom su stanju, kako reagiraju, gdje se nalaze ti ljudi?
- g) Je li neka od hitnih službi već intervenirala (policija, hitna medicinska pomoć)?

h) Je li u ustanovi već nešto učinjeno radi ublažavanja psiholoških posljedica događaja?“, Protokol o pokretanju psiholoških kriznih intervencija u sustavu odgoja i obrazovanja, Ministarstva znanosti i obrazovanja, 2015. godine.

U slučaju kada se analizom utvrde činjenice sukladno gore navedenim i preporučenim koracima, sama ustanova će procijeniti postoji li potreba za angažiranjem Tima za psihološke krizne intervencije Ministarstva znanosti i obrazovanja.

III. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA UGROZE S NEŽELJENIM POSLJEDICAMA BEZ OBZIRA NA VRSTU NASILJA ILI NJEGOVE SUDIONIKE

Članak 7.

Školska će ustanova zatražiti hitnu intervenciju policije, a po potrebi i hitne medicinske službe, u svim situacijama izravne i neposredne opasnosti za život, tijelo i sigurnost učenika ili zaposlenika Škole. Učenika koji je zatečen u činjenju kaznenog djela ili je pod okolnostima koje upućuju da je počinio kazneno djelo u kruženju školske ustanove, djelatnici školske ustanove smiju i trebaju zadržati do dolaska policije, propisano Zakonom o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 i 36/24).

U slučaju sumnje na počinjenje kažnjive radnje djelatnici školske ustanove sačuvat će i osigurati tragove/dokaze koji se nalaze kod učenika ili u školskoj ustanovi do dolaska policije. Odgojno-obrazovni djelatnici dužni su policiji prijaviti saznanja iz kojih proizlazi sumnja da je na štetu djeteta u školskoj ustanovi ili izvan nje od strane druge djece ili odraslih osoba počinjeno kažnjivo djelo.

Članak 8.

U takvim situacijama;

-na razini školske ustanove nužno je usuglasiti način postupanja i dogovoriti jednoobrazne informacije koje će svi nastavnici prenijeti svim učenicima i roditeljima, uz čuvanje anonimnosti sudionika i potencijalnih sudionika. Ako je moguće, izostaviti podatak o kojem je razredu riječ.

-razgovor s učenicima o neželjenom događaju voditi tijekom nastave na način da učenici imaju dojam da škola poduzima sve da oni budu sigurni i zaštićeni. Razgovor voditi tako da se izuzme osobna patnja i osobna nepovoljna iskustva te da se ne prepričavaju emocionalno obojena svjedočanstva sudionika. Potrebno je jasno osuditi ugrožavajući događaj ili sumnju na događaj. Pružiti mogućnost učenicima da iskažu svoje emocije, saznanja i druge informacije iz vlastite perspektive te posljedično koje emocije je navedeno saznanje kod njih izazvalo. Po potrebi ovakve razgovore s učenicima ponavljati tijekom trajanja ugroze.

-učenike je nužno udaljiti i onemogućiti im pristup mjestu ili predmetu povezanom s incidentom

-o događaju obavijestiti roditelje na suhoparan, faktografski način informiranja

-u slučaju saznanja o nezakonitim i potencijalno rizičnim objavama učenika na društvenim mrežama potrebno je sačuvati (kopirati, snimiti...) poveznicu na web mjesto, te obavijestiti nadležnu policijsku postaju

IV. POSTUPANJE ŠKOLE U SPECIFIČNIM OBLICIMA NASILJA

Članak 9.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA NASILJA MEĐU UČENICIMA

Ovo postupanje odnosi se na sve vrste vršnjačkog nasilja, bez obzira o kojoj vrsti nasilja je riječ i gdje se ono dogodilo. Sukladno tome, važeći dokumenti, ali i ukupno pedagoško djelovanje obvezuje odgojno-obrazovne radnike na promptno postupanje u slučaju evidentnih oblika, ali i sumnje na počinjenje bilo kakvog oblika nasilnog ponašanja.

„Svaki radnik odgojno-obrazovne ustanove dužan je prijaviti ravnatelju, odnosno policiji i/ili Hrvatskom zavodu za socijalni rad sumnju ili saznanje o nasilju neovisno o tome je li do sumnje ili saznanja o nasilju došao tijekom ili izvan radnog vremena, odnosno je li se nasilje dogodilo u odgojno-obrazovnoj ustanovi ili izvan nje.

U slučaju saznanja ili sumnje o nasilju među djecom i mladima, odnosno u slučaju svjedočenja djeteta nasilju među djecom i mladima, odgojno-obrazovni radnici dužni su:

- u slučaju aktualnog nasilja odmah poduzeti sve mjere da se isto zaustavi, a u slučaju potrebe zatražiti pomoć drugih radnika odgojno-obrazovne ustanove ili pozvati policijske službenike
- po potrebi: pružiti prvu pomoć, pozvati hitnu liječničku pomoć, pratiti dijete liječniku i pričekati dolazak njegovih roditelja ili skrbnika
- osigurati sigurnost djeteta do dolaska roditelja, skrbnika ili osobe kojoj je dijete povjereno na svakodnevnu skrb, a u slučaju njihove odsutnosti do dolaska stručnog radnika područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad, a po potrebi i policije
- o nasilju ili sumnji na nasilje odmah izvijestiti ravnatelja
- odmah po saznanju ili sumnji o nasilju obavijestiti roditelje ili skrbnika djeteta žrtve i djeteta počinitelja nasilja te ih upoznati sa svim činjenicama i okolnostima događaja i aktivnostima koje će se poduzeti
- saznanje ili sumnju na nasilje odmah prijaviti policiji i nadležnom područnom uredu Hrvatskog zavoda za socijalni rad na području sjedišta odgojno-obrazovne ustanove radi poduzimanja mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta putem Obrasca iz Priloga ovoga Protokola
- po saznanju ili sumnji na nasilje žurno obaviti odvojeni razgovor s djetetom žrtvom nasilja i djetetom počiniteljem nasilja, na pažljiv način i poštujući dječje dostojanstvo i pravo djeteta na sudjelovanje
- roditeljima ili skrbnicima djeteta žrtve nasilja i djeteta počinitelja nasilja odmah ili što prije dati obavijesti o mogućim oblicima savjetodavne i stručne pomoći u odgojno-obrazovnoj ustanovi i/ili izvan nje
- obaviti razgovor s drugom djecom ili odraslim osobama koje imaju informacije o sumnji ili počinjenom nasilju te utvrditi sve okolnosti vezane uz oblik, intenzitet, težinu i vremensko trajanje

nasilja pritom poštujući dostojanstvo djece svjedoka i njihovu želju da razgovaraju o navedenim okolnostima

- ako se radi o saznanjima ili sumnji o počinjenom teškom obliku ili intenzitetu nasilja koje je doživjelo dijete žrtva nasilja, a koje može izazvati traumu i kod druge djece koja su svjedočila nasilju, potrebno je odmah izvijestiti ministarstvo nadležno za obrazovanje koje će u slučaju potrebe osigurati pružanje odgovarajuće stručne psihološke, psihosocijalne ili socijalno-pedagoške pomoći, a po potrebi i druga nadležna tijela
- o poduzetim aktivnostima, mjerama, razgovorima, i svojim opažanjima izraditi bilješku koja se na zahtjev dostavlja nadležnim tijelima
- nadležnim tijelima dati sve relevantne informacije o sumnji na nasilje među djecom i mladima, ponašanju djeteta u odgojno-obrazovnoj ustanovi i suradnji roditelja s odgojno-obrazovnom ustanovom“ Protokol o postupanju u slučajevima nasilja među djecom i mladima, 2024. godine.

Članak 10.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA VRŠNJAČKOG SUKOB

Sukladno članku 5. ovog Protokola u slučaju vršnjačkog sukoba svaki djelatnik škole dužan je:

- odmah prekinuti sukob među djecom;
- obavijestiti o sukobu razrednika, stručne suradnike ili ravnatelja škole;
- razrednik, stručni suradnik ili ravnatelj će obaviti razgovore sa sukobljenim učenicima, eventualno obaviti razgovor s drugim učenicima ili odraslim osobama u svrhu prikupljanja informacija koje bi pomogle u saznanju da se doista radi o vršnjačkom sukobu;
- dogovoriti će s učenicima da se međusobno ispričaju, prihvate rješenje u kojem nitko neće pobijediti te da jedan drugom nadoknade eventualnu štetu;
- tražiti od učenika da popune odgovarajući obrazac o događaju;
- informirati roditelje o događaju sa ciljem prevladavanja takve situacije u budućnosti i time pomoći učeniku;
- prema potrebi učenik će biti uključen u pedagoške i psihološke oblike podrške u školi ili izvan škole u dogovoru s roditeljima (starateljima);
- prema procjeni škola će primijeniti odgovarajuće pedagoške mjere u skladu s Pravilnikom o pedagoškim mjerama te će u slučaju ponavljanja takvog neprihvatljivog oblika ponašanja postupiti u skladu s Elementima i kriterijima za izricanje ocjene iz vladanja

Članak 11.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA SEKSUALNOG NASILJA NAD DJECOM

- (1)- odmah poduzeti sve mjere da se zaustavi i prekine aktualno nasilno ponašanje prema djetetu;

- na smiren način saslušati dijete žrtvu nasilja, po mogućnosti od strane stručne osobe te pružiti pomoć i potporu djetetu;
- voditi računa da se razgovor s djetetom vodi u uvjetima i na način prilagođen djetetu, da se dijete ne ispituje i da mu se ne postavljaju sugestivna pitanja, već na smiren način dopustiti djetetu da samostalno opiše događaj na način i u opsegu kako to samo želi;
- obveza je osobe koja vodi razgovor upoznati dijete, na djetetu razumljiv način, s daljnjim postupanjem, osobito o tome da je dužna prijaviti nasilje nadležnim tijelima i o daljnjim očekivanim procedurama;
- ustanova vodi računa da se dijete o događaju ne izjašnjava više puta (po mogućnosti ograničiti razgovor na jedan);
- odmah po primanju informacije iz koje proizlazi sumnja da je dijete doživjelo seksualno nasilje, ravnatelj ustanove/odgovorna osoba, odnosno svaka druga osoba koja ima bilo kakvih saznanja o počinjenom seksualnom nasilju prema djetetu bez odgode prijavljuje sumnju o postojanju kaznenoga ili prekršajnog djela policiji ili državnom odvjetniku te Zavodu. Ukoliko je počinitelj djelatnik/ca ustanove, uz prethodno navedeno, poduzima mjere sukladno disciplinskoj odgovornosti počinitelja;
- poduzeti žurne mjere za sigurnost i zaštitu djeteta i obavijestiti roditelje/skrbnika/osobu kojoj je povjerena skrb o djetetu, odnosno Zavod ako postoji sumnja da se nasilje dogodilo u obitelji;
- ukoliko je djetetu potrebna žurna liječnička intervencija ili pregled odmah pozvati službu hitne medicinske pomoći ili na najbrži mogući način, koji ne šteti zdravlju djeteta, otpratiti ili osigurati pratnju djeteta od strane stručne osobe liječniku/ci te sačekati liječničku preporuku o daljnjem postupanju;
- u slučaju ako su roditelji/skrbnici nedostupni, ne žele se odazvati ili postoji sumnja na zlostavljanje od strane istih, u suradnji s policijom obavijestiti Zavod kako bi se osigurala prisutnost stručnog radnika/ce Zavoda pri razgovoru policijskog službenika s djetetom, odnosno ukoliko se ista ne može osigurati, prisutnost stručnog radnika/ce odgojno-obrazovne i druge ustanove koja skrbi o djeci;
- dijete žrtvu i osobe koje skrbe o djetetu upoznati o mogućnostima izvaninstitucionalne ili institucionalne pomoći i potpore djetetu;
- poduzeti mjere za zaštitu privatnosti djeteta žrtve;

- ako je počinitelj seksualnog nasilja djelatnik/ca ustanove, čelnik/ca ustanove dužan/na je poduzeti mjere zaštite djeteta žrtve i druge djece od kontakta s počiniteljem, preispitivanje radno-pravne i etičke odgovornosti počinitelja te ukoliko se utvrdi odgovornost, odrediti disciplinsku kaznu;
- u slučaju nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati visoku razinu uznemirenosti i stresa kod druge djece ustanova će zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku ili pomoć socijalno/pedagoško/psihološku
- o svim poduzetim aktivnostima i mjerama radi zaštite djece te svojim opažanjima djelatnici ustanova dužni su voditi službene bilješke koje predaju čelniku ustanove, a na zahtjev dostaviti i drugim nadležnim tijelima (policija, državno odvjetništvo sud, Zavod);
- o postupanju povodom prijave sumnje na seksualno nasilje nad djetetom ustanova je dužna najkasnije u roku od 7 dana, obavijestiti:
 - a) nadležno ministarstvo
 - b) pravobraniteljicu za djecu
 - c) pravobraniteljicu za osobe s invaliditetom ukoliko dijete ima teškoće u razvoju
 - d) nadležnog liječnika/cu školske i adolescentne medicine i nadležnog liječnika primarne zdravstvene zaštite (liječnik opće medicine/pedijatar).

(2) u slučaju vršnjačkog seksualnog nasilja dodatno:

- od strane stručne osobe obaviti razgovor s djetetom koje je počinilo nasilje, ukazati djetetu na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja. Tijekom razgovora posebno obratiti pozornost iznosi li dijete neke okolnosti koje bi ukazivale da je dijete žrtva zanemarivanja ili zlostavljanja u svojoj obitelji ili izvan nje, u kojem slučaju će se odmah izvijestiti Zavod,
- pozvati roditelje/skrbnike ili druge osobe koje skrbe o djetetu koje je počinilo nasilje, upoznati ih s događajem, kao i s neprihvatljivošću i štetnošću takvog ponašanja, savjetovati ih s ciljem promjene takvog ponašanja djeteta, te ih pozvati na uključivanje u savjetovanje ili stručnu pomoć,
- dijete na njemu razumljiv i prilagođen način i osobe koje skrbe o djetetu obavijestiti o obvezi prijave nadležnom područnom uredu Zavoda, policiji ili nadležnom državnom odvjetništvu te očekivanim procedurama,
- poduzeti mjere za zaštitu privatnosti djece,

- poduzeti mjere za sustavnu i kontinuiranu prevenciju nasilja;

Protokol o postupanju u slučajevima seksualnog nasilja, 2023.

Članak 12.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA SAZNAJANJA, ODNOSNO SUMNJE NA NASILJE U OBITELJI

Važno je u radu s učenicima, sukladno odredbama o tome što se sve smatra nasiljem u obitelji bez namjere da odgojno-obrazovni radnik ili školska ustanova ulaze u postupak dokazivanja (članak 3. ovog Protokola), prije svega prepoznati određene oblike ponašanja i pojavnosti u obitelji kao nasilne oblike ponašanja. S tim u vezi treba istaknuti primarnost prijavljivanja takvih oblika ponašanja nadležnim institucijama na način da radnici školske ustanove imaju obvezu prijavljivanja sumnje na počinjenje nasilja u obitelji, temeljem relevantnih saznanja.

Temeljem čl. 7. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, propisano je sljedeće: „Zdravstveni radnici, djelatnici u ustanovama socijalne skrbi, osobe zaposlene u odgojno-obrazovnim ustanovama, stručni radnici zaposleni u vjerskim ustanovama ili organizacijama te sve druge stručne osobe koje u svom radu dolaze u kontakt sa žrtvama nasilja u obitelji dužni su prijaviti policiji ili državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji za koje su saznali u obavljanju svojih poslova.“

Također je važno istaknuti na koga se sve u smislu zakonskih odredbi odnosi moguće počinjenje nasilja, pa tako i njegovo prijavljivanje od strane odgojno-obrazovnih radnika. To su:

-bračni drug, izvanbračni drug, životni partner, neformalni životni partner, njihova zajednička djeca te djeca svakog od njih, srodnici po krvi u ravnoj lozi, srodnici u pobočnoj lozi zaključno do trećeg stupnja, srodnici po tazbini u bračnoj i izvanbračnoj zajednici do zaključno drugog stupnja, posvojitelj i posvojenik,

- bivši bračni drug, bivši izvanbračni drug, bivši životni partner, bivši neformalni životni partner, osobe koje imaju zajedničko dijete te osobe koje žive u zajedničkom kućanstvu.

Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj: 70/17, 126/19, 84/21, 114/22 i 36/24.).

U slučajevima bilo kakvog saznanja o mogućem počinjenju nasilja u obitelji škola će primijeniti korake sukladno Protokolu o postupanju u slučajevima nasilja u obitelji iz 2019.godine.

U slučaju saznanja ili sumnje o počinjenom nasilju nad djetetom odnosno o svjedočenju djeteta nasilju u obitelji odgojno-obrazovni radnici dužni su:

- odmah o tome izvijestiti ravnatelja ili stručnog suradnika odgojno-obrazovne ustanove;
- žurno i bez odgode prijaviti sumnju na nasilje policiji i nadležnom centru za socijalnu skrb radi poduzimanja mjera za zaštitu djeteta;

- osigurati sigurnost djeteta do dolaska drugog roditelja ili osobe od povjerenja ili centra za socijalnu skrb;
- o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima;
- pružiti pomoć djetetu u skladu sa svojim kompetencijama, po potrebi osigurati pružanje zdravstvene zaštite;
- nadležnim tijelima i ustanovama dati sve relevantne informacije o sumnji na nasilje u obitelji, ponašanju djeteta u odgojno-obrazovnoj ustanovi, suradnji roditelja s dječjim vrtićem, školom, učeničkim domom;

U svrhu prevencije svih oblika nasilničkog ponašanja i prepoznavanju nasilja nad djecom škola će:

- upoznati odgojno-obrazovne radnike s odredbama propisa vezanih uz prava djece i obvezi prijave svakog kršenja tih prava nadležnim tijelima;
- poučiti učenike o njihovim pravima i načinu postupanja u slučaju povrede tih prava, a osobito u slučajevima nasilničkog ponašanja;
- provoditi programe kojima se promiče zaštita prava, sigurnosti i zdravlja djeteta te programe o neprihvatljivosti nasilja, nenasilnom rješavanju sukoba i postupanju u slučaju pojave nasilja u obitelji te provoditi preventivne programe usmjerene prevenciji svih oblika neprihvatljivog i nasilnog ponašanja u sklopu redovite nastave, sata razrednika, školskih ili razrednih projekata, predavanja i drugih aktivnosti koje organizira školska ustanova.

Članak 13.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA NASILJA ODRASLIH OSOBA NAD DJECOM U ŠKOLI

(nastavnici, ostali zaposlenici, roditelji, nepoznate osobe)

U slučaju kada postoji sumnja ili je učenik doživio zlostavljanje od strane odrasle osobe u školi (djelatnika škole, svog roditelja ili roditelja drugog učenika odnosno nepoznate osobe) djelatnik škole je obavezan:

- odmah pokušati prekinuti nasilno postupanje prema djetetu;
- ako u tome ne uspije, odmah pozvati ravnatelja, stručnog suradnika škole ili drugog djelatnika škole kako bi pokušali prekinuti nasilno postupanje prema djetetu i obavijestiti policiju;
- ako uspije prekinuti nasilno ponašanje prema djetetu, o tome obavijestiti ravnatelja ili stručnog suradnika škole;
- upozoriti osobu koja se ponaša nasilno na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja i informirati je o obvezi škole da slučaj prijavi nadležnom Zavodu za socijalni rad, policiji i Uredu državne uprave, te nadležnom ministarstvu
- o događaju obavijestiti Zavod za socijalni rad, policiju, Ured državne uprave te Ministarstvo znanosti i obrazovanja
- stručni suradnik dužan je obaviti razgovor s djetetom odmah po saznanju o događaju s ciljem normaliziranja osjećaja djeteta i sprečavanja dugoročnih posljedica traume te tijekom razgovora s djetetom voditi službenu zabilješku koju uz ravnatelja potpisuje i stručni suradnik koji je obavio razgovor i razrednik ili druga povjerljiva osoba;

- kada stručni suradnik obavi razgovor s djetetom, ravnatelj, stručni suradnik, razrednik ili član Nastavničkog vijeća trebaju o događaju odmah obavijestiti roditelje djeteta (ili drugog roditelja ako se jedan od roditelja nasilno ponašao u školi prema vlastitom djetetu) i pozvati ih da dijete odvedu kući te ih informirati o eventualnoj potrebi uključivanja djeteta i roditelja u savjetovanje i stručnu pomoć u školi ili van škole;

- u slučaju da je dijete ozlijeđeno ili postoji sumnja da bi moglo biti ozlijeđeno, potrebno je pozvati Hitnu zdravstvenu službu ili ga odvesti na liječnički pregled, pri čemu s njim u pratnji ide roditelj (ako je dostupan), predstavnik škole ili Zavoda za socijalni rad.

Članak 14.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA NASILJA ODRASLE OSOBE NAD ODRASLOM OSOBOM

U slučaju nasilnog ponašanja odrasle osobe (roditelja učenika, nepoznate osobe, zaposlenika škole) prema drugoj odrasloj osobi u školi (roditelju učenika ili zaposleniku škole) te u slučaju da postoje informacije da odrasla osoba u prostor škole unosi oružje ili druge predmete koji mogu ugroziti sigurnost osoba i imovine u školi, zaposlenik škole koji ima tu informaciju ili je nazočan mora:

- Odmah pokušati prekinuti nasilno ponašanje.
- Upozoriti osobu koja se nasilno ponaša na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja tj. unošenja opasnih predmeta u prostor škole i zatražiti od nje da napusti prostor škole.
- Ako u tome ne uspije, odmah pozvati ravnatelja škole, stručnog suradnika ili drugog zaposlenika škole kako bi pokušali prekinuti nasilno ponašanje i obavijestiti policiju.
- Ako uspije prekinuti nasilno ponašanje, odmah o tome obavijestiti ravnatelja ili stručnog suradnika.
- O događaju obavijestiti policiju, centar za socijalni rad, Upravni odjel za odgoj i obrazovanje.

U slučaju neovlaštenog ulaska drugih osoba u školu (dolazak bez prethodne najave predmetnom nastavniku, stručnom suradniku, ravnatelju škole ili dežurnom nastavniku) te izvan planiranog sata informiranja roditelja, djelatnici škole koji su prisutni ili se nalaze u blizini će:

- upozoriti osobu na neovlašten ulazak u školu i na obvezu prethodne najave dolaska ili dolazak u vrijeme informiranja roditelja (ako je riječ o roditeljima učenika), te će se od osobe zatražiti da napusti prostor škole;

- o tome hitno obavijestiti ravnatelja škole i stručnog suradnika koji će po potrebi pozvati policiju i/ili ju o tome obavijestiti pisanim dopisom.

Članak 15.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA NASILJA UČENIKA NAD ODRASLOM OSOBOM

U slučaju da je zaposlenik škole doživio nasilje ili prijetnju nasiljem od strane učenika škole on treba o tome izvijestiti ravnatelja ili stručne suradnike škole, koji će:

-razgovarati s učenikom u prisustvu razrednika i voditi službenu zabilješku o razgovoru.

- odmah obavijestiti roditelje učenika te ih upozoriti na neprihvatljivost takvog ponašanja.
- prema učeniku poduzeti odgovarajuće pedagoške mjere koje će donijeti u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera.
- uključiti učenika u stručni tretman u školi ili u dogovoru s roditeljima u ustanovi izvan škole.
- o svemu izvijestiti centar za socijalnu skrb i Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, a po potrebi i policiju.
- ako je riječ o prijetnjama nasiljem ili o nasilju u školi, zbog čega je škola uključila i policiju, o takvim situacijama je potrebno prvo usmeno, a zatim i pismenom bilješkom izvijestiti Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, te Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih.
- u slučaju da bilo kojem nasilnom ponašanju u prostoru škole svjedoče drugi učenici, a nasilno ponašanje je neuobičajeno rijetko i intenzivno te može rezultirati traumatiziranjem svjedoka, ravnatelj ili stručni suradnik su dužni osigurati stručnu pomoć tim učenicima.

V. POMOĆ UČENICIMA S TEŠKOĆAMA U PODRUČJU MENTALNOG ZDRAVLJA

Članak 16.

MENTALNO ZDRAVLJE I NASILJE PREMA SAMOM SEBI

Mentalno zdravlje je stanje dobrobiti u kojem pojedinac ostvaruje svoje potencijale, može se nositi s normalnim životnim stresom, može raditi produktivno i plodno te je sposoban pridonositi zajednici, Svjetska zdravstvena organizacija, 2001. godine.

Nasilje prema samom sebi može uključivati:

- samoozljeđivanje
- suicidalne misli i namjere (od nekonzistentnih i nasumičnih misli o suicidu pa sve do jasnog planiranja suicida)
- pokušaj suicida (autodestruktivno ponašanje bez smrtnog ishoda s jasnom i dokažljivom namjerom da se okonča vlastiti život)
- suicid

U slučaju sumnje na postojanje teškoća u području mentalnog zdravlja kod učenika, svaki je radnik Škole dužan o tome izvijestiti razrednika, stručne suradnike, po potrebi i ravnatelja koji će o tome informirati roditelje ili skrbnike učenika.

Članak 17.

U konkretnim slučajevima pružanja podrške učenicima s teškoćama u području mentalnog zdravlja treba uzeti u obzir osobne i profesionalne limite do kojih je moguće ići. Takva bi podrška trebala uključivati:

- pažljivo i aktivno slušanje što učenik pokušava reći s usmjeravanjem razgovora prema problemu bez imalo osude ili dojma o osudi
- podrška mora uključivati pristup koji uvažava individualne razlike
- važno je ostaviti dojam povjerljivosti razgovora, uz ogradu da neke informacije koje mogu ugroziti bilo koga ne mogu ostati u potpunosti povjerljive
- podrška i pomoć može uključivati i drugu vrstu podrške u daljnjem postupanju
- u slučaju sumnje na teškoće iz područja mentalnog zdravlja kod učenika obavijestiti razrednike, stručne suradnike, po potrebi i ravnatelja

Članak 18.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA SAMOZLJEĐIVANJA

U slučaju samoozljeđivanja učenika, djelatnik koji primijeti znakove samoozljeđivanja (rezove, rane, ožiljke) ili dobije informaciju o postojanju samoozljeđivanja kod učenika, o tome je dužan odmah izvijestiti stručnog suradnika (psihologinju ili pedagoga) i ravnateljicu Škole koji će:

- prema procjeni, bilo da je riječ o počinjenju ili prijetnji počinjenja samoozljeđivanjem, zatražiti intervenciju policije i hitne medicinske službe uz dostavu pisane obavijesti Zavodu za socijalni rad
- obaviti informativni i savjetodavni razgovor s učenikom koji je počinio neki oblik samoozljeđivanja i pružiti pomoć u skladu sa svojim kompetencijama,
- žurno i bez odgode obavijestiti roditelje/skrbnike o samoozljeđivanju i uputiti ih na pregled liječnici školske medicine te na obvezu naručivanja na pregled u institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške
- u roku od tjedan dana od razgovora u Školi, roditelj/skrbnik dužan je obavijestiti Školu o dobivenom terminu pregleda u instituciji pružatelju zdravstvene zaštite i podrške, a u slučaju da to ne učini, Škola će o tome obavijestiti nadležni Zavod za socijalni rad.
- poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima.

Članak 19.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJEVIMA SUICIDALNIH MISLI KOD UČENIKA

Radnik Škole koji primijeti rizična ponašanja učenika koja mogu biti povezana sa suicidom ili dobije informaciju o postojanju istih kod učenika, o tome je dužan odmah izvijestiti stručnog suradnika i ravnatelja Škole. Djelatnik Škole reagira na svako učenikovo izražavanje suicidalnih misli i/ili namjera i/ili ranijih suicidalnih pokušaja koje može izraziti verbalno, pisano ili likovnim izrazom. U tim situacijama radnik Škole ne procjenjuje o ozbiljnosti i istinitosti učenikovih namjera, već o tome odmah obavještava stručnog suradnika i ravnatelja koji će:

- obaviti informativni i savjetodavni razgovor s učenikom koji je na neki način izrazio postojanje suicidalnih misli i/ili namjera i/ili ranijih suicidalnih pokušaja, a u kojem neće nastojati procijeniti istinitost i ozbiljnost istoga;
- učenika upoznati s obvezom informiranja roditelja i nadležnih institucija s obzirom na težinu njegove izjave, čak i u slučaju učenikovog mogućeg ublažavanja iste izjave ili objašnjavanja u kontekstu škole, kolokvijalnog izražavanja ili komunikacijskog stila;
- žurno i bez odgode obavijestiti roditelje/skrbnike o informacijama koje su dobili od učenika i/ili djelatnika Škole te ih savjetovati o institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške;
- svemu obavijestiti nadležni centar za socijalnu skrb, policijsku postaju, Gradski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja i liječnicu školske medicine;
- poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima.

Članak 20.

POKUŠAJ SUICIDA

Kod pokušaja suicida zatražiti hitnu intervenciju policije te kontaktirati Hitnu medicinsku službu.

U slučaju pokušaja suicida ravnateljica ustanove će o tome obavijestiti nadležno ministarstvo te će se postupanje Škole primjeriti odredbama opisanim u Člancima 6., 7. i 8. ovog Protokola.

Važno je osigurati vlastitu sigurnost i sigurnost drugih, uključujući i učenika u krizi. Također treba voditi brigu o tome da je učenik u krizi u prisustvu nekog od zaposlenika do dolaska Hitne medicinske pomoći, policijskih djelatnika i roditelja. Pravovremeno informiranje roditelja o događaju je nužno. Također treba osigurati da i radnik školske ustanove koji je bio izložen takvom događaju ima s nekim razgovarati nakon kriznog događaja.

Članak 21.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDA

U slučaju suicida u Školi primjenjuje se postupanje predviđeno u Člancima 6.,7. i 8. ovoga Protokola.

VI. EVIDENCIJA O SLUČAJEVIMA NASILJA U ŠKOLI

Članak 22.

Škola vodi evidenciju o svim navedenim vrstama nasilja u obliku službenih bilješki ravnatelja i stručnih suradnika o provedenim razgovorima sa svim dionicima događaja, a uz njih prilaže i sve dopise poslane nadležnim institucijama koje obavještava na sljedeći način:

1. U slučaju nasilja među učenicima, Škola obavještava nadležni Zavod za socijalnu skrb, nadležnu policijsku postaju, eventualno Ministarstvo znanosti i obrazovanja i liječnicu školske medicine.
2. U slučaju nasilja učenika prema djelatniku Škole, Škola obavještava nadležni Zavod za socijalnu skrb, nadležnu policijsku postaju, županijski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja i liječnicu školske medicine.
3. U slučaju nasilja odrasle osobe nad odraslom osobom, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju, županijski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, i eventualno nadležni Zavod za socijalnu skrb.
4. U slučaju nasilja djelatnika Škole prema učeniku, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju, županijski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, liječnicu školske medicine i eventualno Javnu pravobraniteljicu za djecu.
5. U slučaju zanemarivanja učenika, Škola obavještava nadležni Zavod za socijalnu skrb i liječnicu školske medicine.
6. U slučaju nasilja u obitelji učenika, Škola obavještava nadležni Zavod za socijalnu skrb, nadležnu policijsku postaju, županijski ured za obrazovanje, eventualno Ministarstvo znanosti i obrazovanja i liječnicu školske medicine.
7. U slučaju seksualnog nasilja i/ili seksualnog uznemiravanja, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju, ili Državno odvjetništvo RH, eventualno Hitnu medicinsku pomoć, županijski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nadležni Zavod za socijalnu skrb, Javnu pravobraniteljicu za djecu i liječnicu školske medicine.
8. U slučaju samoozljeđivanja učenika, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb i liječnicu školske medicine.
9. U slučaju postojanja suicidalnih misli, namjera i/ili pokušaja suicida kod učenika, Škola obavještava nadležni Zavod za socijalnu skrb, Hitnu medicinsku pomoć, nadležnu policijsku postaju, županijski ured za obrazovanje (putem elektroničke pošte i pošte), i liječnicu školske medicine (putem pošte).

10. U slučaju suicida, Škola obavještava županijski ured za obrazovanje, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nadležni Zavod za socijalnu skrb (putem elektroničke pošte i pošte), nadležnu policijsku postaju i liječnicu školske medicine.

* Iznimno, u slučaju bilo koje vrste seksualnog zlostavljanja i u slučaju drugih vrsta nasilja koje rezultiraju ozbiljnijim posljedicama po tjelesno i mentalno zdravlje dionika nasilnog događaja, Škola obavještava i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Članak 23.

Škola vodi posebnu Evidenciju o sukobima i nasilju u školi. Taj obrazac popunjava član Nastavničkog vijeća koji je nazočio ili bio obaviješten o događaju neposredno nakon istog. Zapis o događaju iz Evidencije je sastavni dio izvješća škole o događaju. Evidencija škole o sukobima i nasilju u školi treba sadržavati sljedeće podatke:

1. NAZIV ŠKOLE _____
2. DATUM DOGAĐAJA _____
3. SUDIONICI DOGAĐAJA _____
4. MJESTO I VRIJEME DOGAĐAJA _____
5. PODUZETE MJERE _____
6. OSOBA KOJA PRIJAVLJUJE DOGAĐAJ _____

Škola je obvezna tijekom školske godine organizirati predavanja/radionice za učitelje, za učenike i za roditelje na temu nasilje, postupci kod nasilnog ponašanja i mjere sprečavanja nasilja u školi i izvan škole.

Ispunjeni obrazac predaje ravnatelju te je on sastavni dio službenog izvještaja Škole o događaju.

Članak 24.

PRILOG 1.: EVIDENCIJA ŠKOLE O SUKOBIMA I NASILJU U ŠKOLI

- NAZIV ŠKOLE _____
- DATUM _____
- SUDIONICI DOGAĐAJA _____
- MJESTO I VRIJEME DOGAĐAJA _____

- PODUZETE MJERE _____

-
-
- OSOBA KOJA PRIJAVLJUJE DOGAĐAJ

Potpis: _____

PRILOG 2.: OBRAZAC ZA OPIS DOGAĐAJA

- NAZIV ŠKOLE
- DATUM _____
- SUDIONICI DOGAĐAJA

- MJESTO I VRIJEME DOGAĐAJA

- OPIS DOGAĐAJA

- ŠTO MISLIM O UZROCIMA DOGAĐAJA

- MOJE MIŠLJENJE O PODUZETIM MJERAMA

- ŠTO ĆU REĆI ILI PODUZETI NAKON DOGAĐAJA

- DRUGA MOGUĆA RJEŠENJA – MOJI PRIJEDLOZI

Potpis sudionika

Potpis stručne osobe

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

Ovaj Protokol stupa na snagu osmog dana od dana objave na oglasnoj ploči škole i web stranici Škole.

Članak 26.

Svi zaposlenici Škole dužni su postupati u skladu s odredbama ovog Protokola, a ravnateljica Škole dužna je informirati zaposlenike o sadržaju Protokola.

KLASA:

Ravnateljica:

URBROJ:

Nives Merčep, prof.